

Olsztyn, dnia 15 maja 2017 r.

SKO.54.4.2017

Decyzja

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zmianami) - Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie w składzie:

Przewodniczący - Małgorzata Pałka
Członkowie: - Maciej Stasiewicz
- Krzysztof Subocz

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 9 maja 2017r. odwołania Stowarzyszenia Obrony Zwierząt reprezentowanego przez Agnieszkę Lechowicz od decyzji z dnia 17 stycznia 2017r. znak GK.7021.1.3.2017, wydanej przez Wójta Gminy Stare Juchy w sprawie odmowy udostępnienia informacji publicznej dotyczącej utrzymania zwierząt w schronisku

rozstrzygnęło

uchylić w całości decyzję będącą przedmiotem odwołania i przekazać sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia.

Uzasadnienie:

W dniu 9 stycznia 2017r. do Urzędu Gminy Stare Juchy wpłynął wniosek Stowarzyszenia Obrona Zwierząt reprezentowanego przez Agnieszkę Lechowicz o udostępnienie informacji publicznej dotyczącej sposobu i skutków wykonywania zadania „opieka nad bezdomnymi zwierzętami i ich wylapywanie” przewidzianego ustawą o ochronie zwierząt. Wnioskodawca zażądał przekazania mu informacji w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej :

- 1) z kim (imię, nazwisko lub nazwa, adres) gmina miała obowiązujące w 2016 r. umowy albo komu (imię, nazwisko lub nazwa, adres) udzielała doraźnych zleceń wylapywania /odławiania bezdomnych zwierząt ?
- 2) z kim (imię, nazwisko lub nazwa, adres) gmina miała obowiązujące w 2016 r. umowy albo komu (imię, nazwisko lub nazwa, adres) udzielała doraźnych zleceń zapewniania opieki bezdomnym zwierzętom ?
- 3) ilu bezdomnym zwierzętom(z podziałem na psy i koty) zapewniono opiekę na koszt gminy w 2016 r. ?(nie licząc zwierząt, którymi zajęto się w latach poprzednich),
- 4) jaki był w 2016 r. koszt realizacji całego zadania przewidzianego ustawą o ochronie zwierząt (wylapywanie/odławianie, opieka, usługi weterynaryjne, dokarmianie, inne)?
- 5) udostępnienie treści i postaci umowy/umów (wraz z załącznikami) o zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom w 2016 r.

Zwrócono się o przesłanie wnioskowanej informacji na wskazany adres poczty elektronicznej.

Decyzją z dnia 17 stycznia 2017 r. będącą przedmiotem odwołania, organ I instancji odmówił udostępnienia wnioskowanej informacji publicznej. W uzasadnieniu swojej decyzji, organ I instancji wskazał na art. 5 ust 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej jako podstawie odmowy udzielenia informacji publicznej. W tym zakresie wskazał, że odmowa związana jest z istnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa, o której mowa w art. 11 ust 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Organ I instancji podał, iż współpracuje ze schroniskiem dla bezdomnych zwierząt w Radysach jednak nie posiada zgody podmiotu prowadzącego schronisko na udostępnienie wnioskowanej informacji publicznej.

Decyzja organu I instancji została przesłana stronie w formie elektronicznej w dniu 27 marca 2017 r.

Od wydanej decyzji odwołanie w terminie złożyło Stowarzyszenie Obrona Zwierząt reprezentowane przez Agnieszkę Lechowicz. Wskazanej wyżej decyzji zarzuciła naruszenie przepisów:

-art. 61 ust 1 i 2 Konstytucji RP i art. 1 ust 1 w zw. z art. 5 ust 2, art. 6 ust 1 pkt 4 lit. a, art. 10 ust 1 i art. 13 ust 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej poprzez nieudostępnienie informacji publicznej zgodnie z pkt 1, 3 i 4 wniosku Stowarzyszenia z dnia 9 stycznia 2017 r.,

-art. 33 ust 1 w zw. z art. 35 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych poprzez przyjęcie, że można zastrzec wyłączenie jawności treści umowy (żądanej pkt 5 wniosku) zawieranej przez jednostkę sektora finansów publicznych, realizowanej lub przeznaczonej do realizacji ze środków publicznych, bez podjęcia przez przedsiębiorcę niezbędnych działań w celu zachowania w tajemnicy technicznych, technologicznych, organizacyjnych przedsiębiorstwa lub innych posiadających wartość gospodarczą lub bez wykazania przez jednostkę sektora finansów publicznych, że nieudostępniona informacja stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa z uwagi na to, że wymaga tego istotny interes publiczny lub ważny interes państwa.

Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

W obszernym uzasadnieniu swojego odwołania wskazała, iż Stowarzyszenie Obrona Zwierząt od kilku lat uczestniczy w projekcie polegającym na badaniu problemu bezdomności zwierząt w jego wymiarze publicznym. W ramach projektu prowadzony jest monitoring działalności schronisk dla bezdomnych zwierząt, hucli oraz polityki gmin i urzędów. Do wszystkich gmin w Polsce kierowany jest wniosek o udzielenie informacji publicznej na temat sposobu i skutków wykonywania ich zadania własnego „opieka nad bezdomnymi zwierzętami i ich wyłapywanie”, przewidzianego przez ustawę o ochronie zwierząt. Uzyskiwana w ten sposób informacja jest prezentowana szerokiej publiczności. Odnosząc się do meritum sprawy wskazała, iż stanowisko prezentowane przez organ I instancji jest nieprawidłowe. Odmawiając udzielenia informacji publicznej w oparciu o ograniczenie ustawowe w postaci tajemnicy przedsiębiorcy, organ I instancji nie wykazał w żaden sposób czy i w jakim zakresie udostępnienie informacji żądanej w pkt 1, 3 i 4 wniosku naruszać by miało tajemnicę przedsiębiorcy prowadzącego schronisko dla zwierząt w Radysach, szczególnie że pytania te dotyczą realizacji przez gminę jej ustawowego zadania własnego, finansowanego z publicznych pieniędzy. Organ I instancji winien również samodzielnie ocenić czy taki wyjątek od zasady jawności (tajemnica przedsiębiorcy) w przedmiotowej sprawie zachodzi. Nie może w tym względzie opierać się jedynie na oświadczeniu przedsiębiorcy. Konieczne jest w tym zakresie przeprowadzenie stosownego postępowania dowodowego. Organ I instancji nie wyjaśnił również, czy przedmiotowa umowa (wnioskowana w pkt 5 wniosku) została zawarta w oparciu o przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2014 r. Prawo zamówień publicznych. Nie jest bowiem dopuszczalne wydanie decyzji odmawiającej udostępnienia umów zawieranych w trybie zamówień publicznych, gdyż są one co do zasady jawne i podlegają udostępnieniu (vide: art. 139 ust 3 ustawy Prawo zamówień publicznych). Podkreśliła, iż dotychczas (tożsame wnioski składane były również w latach poprzednich) informacje w przedmiotowym zakresie były udostępniane przez organ I instancji.

Rozpatrując sprawę w postępowaniu odwoławczym Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie zważyło, co następuje:

Odwołanie zasługuje w pełni na uwzględnienie.

Pojęcie informacji publicznej ustawodawca określił w art. 1 ust.1 i art. 6 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2015 r.,poz.2058 ze zm.). W

świetle ustawy informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych, a w szczególności o sprawach wymienionych w art. 6 ustawy. W orzecznictwie sądowoadministracyjnym wskazuje się, iż przy wykładni pojęcia "informacja publiczna" należy kierować się art. 61 Konstytucji RP, w myśl którego prawo do informacji jest publicznym prawem obywatela, realizowanym na zasadach skonkretyzowanych w ustawie. Informacją publiczną jest każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa. Informacja publiczna dotyczy sfery faktów. Jest nią treść dokumentów wytworzonych przez organy władzy publicznej, treść wystąpień i ocen przez nie dokonywanych, niezależnie, do jakiego podmiotu są one kierowane i jakiej sprawy dotyczą. Informację publiczną stanowi więc treść wszelkiego rodzaju dokumentów odnoszących się do organu władzy publicznej, związanych z organem bądź w jakikolwiek sposób dotyczących organu, bez względu na to, co jest ich przedmiotem. Są nią zarówno treści dokumentów bezpośrednio wytworzonych przez organ, jak i te, których organ używa przy realizacji przewidzianych prawem zadań a także te, które tylko w części dotyczą organu, nawet gdy nie pochodzą wprost od niego (por: postanowienie NSA z dnia 11 grudnia 2002 r., II SAB 105/02, Lex 137863, wyrok WSA w Warszawie z dnia 22 czerwca 2007 r., II SAB/Wa 175/06, Lex 340013 oraz wyrok WSA w Warszawie z dnia 24 marca 2006 r., II SAB/Wa 1/06, Lex 197599). Zakresem ustawy o dostępie do informacji publicznej objęte są zatem również umowy cywilnoprawne, zawierane przez organy władzy publicznej oraz osoby pełniące funkcje publiczne, w zakresie wykonywanych przez nie zadań publicznych i gospodarowania majątkiem publicznym, w tym również sprawozdania i raporty z wykonywania stosunków zobowiązaniowych, kierowane do organu administracji publicznej na podstawie ustaleń wynikających z w/w umów cywilnoprawnych. O zakwalifikowaniu określonej informacji jako informacji publicznej odcyduje treść i charakter informacji.

Poza sporem w niniejszej sprawie jest to, że żądana przez Stowarzyszenie informacja jest informacją publiczną. Dotyczy bowiem gospodarowania szeroko rozumianym majątkiem publicznym, a ta kategoria spraw została wymieniona w katalogu zawartym w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit f oraz art. 6 ust 1 pkt 5 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Pojęcie majątku rozumiane powinno być w sposób szeroki, to jest z uwzględnieniem zarówno aktywów jak i pasywów występujących po stronie danego podmiotu. Ponadto zgodnie z treścią art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r., poz. 856 ze zm.), zapobieganie bezdomności zwierząt i zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie należy do zadań własnych gmin. Mając to na uwadze należy stwierdzić, że żądane przez skarżące Stowarzyszenie informacje odnoszące się do podmiotów, którym gmina zleciła odławianie bezdomnych zwierząt, opiekę nad bezdomnymi zwierzętami i związane z tym koszty oraz informacje dotyczące umów cywilnoprawnych zawieranych przez gminę o zapewnianie opieki bezdomnym zwierzętom w 2016 r. mają charakter informacji publicznej. Dotyczą bowiem sposobu dysponowania środkami publicznymi. Natomiast Wójt Gminy Stare Juchy jest podmiotem zobowiązanym do jej udostępnienia stosownie do art. 4 ust 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej (zgodnie z tym przepisem obowiązany do udostępnienia informacji publicznej są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w szczególności organy władzy publicznej w tym organy jednostek samorządu terytorialnego).

Dostęp do informacji publicznej podlega ograniczeniu z uwagi na prawo do prywatności lub tajemnicę przedsiębiorcy stosownie do art. 5 ust 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Zgodnie z treścią art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy, jednak ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących

funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa. Nie ulega wątpliwości, iż umowy zawierane przez Gminę Stare Juchy z podmiotem prowadzącym schronisko dla bezdomnych zwierząt w Radysach, których przedmiotem jest realizacja zadania własnego gminy jakim jest opieka nad bezdomnymi zwierzętami mogą zawierać w swej treści informacje, których ujawnienie nie leży w jego interesie, a więc mogące stanowić tajemnicę przedsiębiorcy. Wprawdzie ustawa nie definiuje pojęcia "tajemnicy przedsiębiorcy", o którym mowa w art. 5 ust. 2 ustawy, niemniej jednak podzielić trzeba pogląd, że w celu ustalenia jego znaczenia należy odwołać się do legalnej definicji "tajemnicy przedsiębiorstwa", która została sformułowana w art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003r., nr 153, poz.1503 ze zm.). Zgodnie z jego treścią, przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności. Odpowiednio zatem przyjąć należy, że na tajemnicę przedsiębiorstwa składają się takie informacje należące do tego podmiotu, których przekazanie, ujawnienie lub wykorzystanie albo nabycie od osoby nieuprawnionej zagraża lub narusza interes przedsiębiorcy. Warunkiem respektowania tej tajemnicy jest natomiast uprzednie złożenie w odniesieniu do konkretnych informacji zastrzeżenia, że nie mogą być one udostępnione. W niniejszej sprawie nie wiadomo czy podmiot prowadzący schronisko dla bezdomnych zwierząt w Radysach podjął działania w celu zachowania w tajemnicy treści informacji dotyczących jej działalności gospodarczej (m.in. czy zostało złożone stosowne zastrzeżenie w umowie cywilnoprawnej). Jednakże nawet w przypadku kolizji prawa do tajemnicy przedsiębiorcy z prawem do informacji publicznej nie można z góry przyjmować, że prawo przedsiębiorcy do zachowania tajemnicy ma zawsze pierwszeństwo przed prawem do informacji publicznej. Zastrzeżenie tajemnicy stanowi wyjątek od zasady jawności informacji publicznej, dlatego też, podmiot zobowiązany do jej udostępnienia nie może ograniczyć się do zdawkowego oświadczenia o istnieniu takiej tajemnicy, bowiem jej istnienie musi być niewątpliwe, aby mogło uzasadniać odmowę.

Równocześnie zgodnie z art. 9 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz.U. z 2016, poz. 1870 ze zm.) gmina, jako jednostka samorządu terytorialnego, jest jednostką sektora finansów publicznych. Gospodaruje ona środkami publicznymi, które przeznacza także na realizację zobowiązań wynikających z zawieranych przez nią umów, w tym takich jak np. umowy dotyczących opieki nad bezdomnymi zwierzętami. Według art. 33 ust. 1 ustawy o finansach publicznych, gospodarka środkami publicznymi jest jawna. Przy czym przepis art. 35 tej ustawy stanowi, że klauzule umowne dotyczące wyłączenia jawności ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa w umowach zawieranych przez jednostki sektora finansów publicznych lub inne podmioty, o ile wynikające z umowy zobowiązanie jest realizowane lub przeznaczone do realizacji ze środków publicznych, uważa się za niezastrzeżone, z wyłączeniem informacji technicznych, technologicznych, organizacyjnych przedsiębiorstwa lub innych posiadających wartość gospodarczą, w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich w tajemnicy, lub w przypadku gdy jednostka sektora finansów publicznych wykaże, że informacja stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa z uwagi na to, że wymaga tego istotny interes publiczny lub ważny interes państwa. Zatem przepis ten wprowadza zasadę domniemania niezastrzeżenia klauzuli dotyczącej wyłączenia jawności w umowach zawieranych przez jednostki sektora finansów publicznych. Oznacza to, że zastrzeżenie tajemnicy stanowi wyjątek od zasady jawności i z tego względu jednostka sektora publicznego nie może polegać wyłącznie na oświadczeniu przedsiębiorcy, co do jej istnienia. Powinna ona samodzielnie dokonać oceny

złożonego przez przedsiębiorcę ewentualnego zastrzeżenia pod kątem istnienia tajemnicy przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Złożone zastrzeżenie może stać się skuteczne dopiero w sytuacji, gdy podmiot zobowiązany do ujawnienia informacji, po przeprowadzeniu stosownego badania, pozytywnie przesądzi, że zastrzeżone informacje mają charakter tajemnicy przedsiębiorstwa, w rozumieniu art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Jeżeli w wyniku weryfikacji okaże się, że zastrzeżona informacja nie stanowi tajemnicy przedsiębiorstwa, to zadeklarowane zastrzeżenie staje się bezskuteczne (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 12 października 2012 r., sygn. akt II SA/Wa 1483/12, Baza NSA; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 stycznia 2014 r., sygn. akt I OSK 2112/13).

W świetle powyższego stwierdzić przyjdzie, że w rozpoznawanej sprawie obowiązywało domniemanie braku wyłączenia jawności postanowień samej umowy, jak i związanych z nią dokumentów, albowiem została ona zawarta przez jednostkę samorządu terytorialnego, stanowiącą jednostkę sektora finansów publicznych, a wynikające z umowy zobowiązanie realizowane miało być przy zaangażowaniu środków publicznych gminy. W konsekwencji, ograniczenie prawa do informacji mogło nastąpić tylko wówczas, gdy rzetelnie przeprowadzone postępowanie dowodowe dostarczyłoby obiektywnego materiału uzasadniającego, że informacje zawarte w dokumentach, których dotyczyło żądanie, stanowią tajemnicę przedsiębiorcy. Z kolei, to wymaga wskazania konkretnych informacji, o których mowa w art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, mających dla przedsiębiorcy wartość gospodarczą, korzystających z poufności. Organ dysponujący informacjami nie może polegać wyłącznie na oświadczeniu przedsiębiorcy, co do istnienia tajemnicy przedsiębiorstwa, lecz powinien samodzielnie dokonać oceny złożonego przez przedsiębiorcę zastrzeżenia pod kątem istnienia tej tajemnicy, bowiem tajemnica przedsiębiorcy, jak każda ustawowo chroniona tajemnica, ma charakter obiektywny i nie można istnienia takiej tajemnicy subiektywizować. Dla przedsiębiorcy wszystko, co wiąże się z jego funkcjonowaniem, może mieć wartość gospodarczą, jednakże nie wszystko stanowić będzie tajemnicę przedsiębiorcy. Stąd w motywach decyzji odmownej powinno być wyjaśnione, na czym - w przypadku danej umowy - tajemnica przedsiębiorcy polega. Należy wykazać czy chodzi o informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa, kwestie wynalazcze, związane z działalnością marketingową, czy o tzw. know-how produkcyjne, ewentualnie know-how handlowe lub inne posiadające wartość gospodarczą, które zagrażałyby interesowi gospodarczemu przedsiębiorcy. Tajemnica przedsiębiorcy nie jest wartością będącą celem samym w sobie lecz ma chronić przedsiębiorcę przed negatywnymi skutkami, jakie mogłoby dla prowadzonej przez niego działalności wywołać udzielenie określonych informacji, żądanych w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznych. Muszą one zatem obiektywnie zaistnieć, a więc w przypadku dokumentów objętych żądaniem, informacje takie muszą być w nich zawarte (por. wyrok NSA z dnia 9 października 2014 r., sygn. akt I OSK 267/14).

Wydając decyzję organ I instancji nie dokonał jednak całościowej i wyczerpującej oceny w zakresie zasadności wyłączenia jawności żądanych umów. Jak już wcześniej wskazano, warunkiem koniecznym do uznania istnienia tajemnicy przedsiębiorcy jest wskazanie konkretnych, posiadających wartość gospodarczą należących do niego informacji, które mają korzystać z poufności. Do kompetencji organów należy ocena w kwestii, która z żądanych informacji stanowi tajemnicę przedsiębiorcy i nie podlega udostępnieniu. Oczywiście raz jeszcze podkreślić trzeba, że organy nie są związane samym oświadczeniem przedsiębiorcy. Niemniej organ I instancji zupełnie powstrzymał się od dokonania obligatoryjnej oceny żądanej informacji w aspekcie ograniczenia prawa jej udostępnienia ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy. W szczególności organ nie wyjaśnił jakie konkretnie informacje wynikające z umów podlegają ochronie i nie uzasadnił też, dlaczego należało odmówić udostępnienia treści tych dokumentów w całości. Bez szczegółowej i dogłębnej

analizy trudno zaakceptować stanowisko, że cała ich treść może podlegać wyłączeniu z udostępnienia, tj. że wszystkie zawarte w niej informacje mieszczą się w zakresie ustalonym art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Z samej treści art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej wynika, że prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w ściśle określonym zakresie, tj. ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Przepis ten nie mówi o całkowitym wyłączeniu prawa do informacji publicznej, ale o jego ograniczeniu w takim zakresie, w jakim wymaga tego ochrona prywatności osoby fizycznej lub tajemnicy przedsiębiorcy. Nie ma zatem prawnych przeszkód, aby wniosek o udostępnienie informacji publicznej mógł zostać równocześnie rozpatrzony poprzez częściowe udostępnienie wnioskowanej informacji i załatwiony odmownie tylko w części, z powołaniem się na ograniczenia wskazane w art. 5 ust. 2 powołanej powyżej ustawy, w tym np. przez udostępnienie treści zawartych umów po dokonaniu anonimizacji treści uznanych w ocenie organu za tajemnicę. Wydanie decyzji odmownej z powołaniem się na tajemnicę przedsiębiorcy wymaga wyczerpującego uzasadnienia w zakresie wystąpienia przesłanek z art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (podobnie: wyrok WSA w Poznaniu z dnia 11 marca 2015r. sygn. II SA/Po 1235/14). Nie wiadomo również na co słusznie zwraca uwagę odwołująca, w jaki sposób miałyby zostać naruszona tajemnica przedsiębiorcy w odniesieniu do kwestii zawartych w punktach 1-4 wniosku.

Uwzględniając powyższe uznać trzeba, że w niniejszej sprawie organ nie dokonał właściwej analizy wniosku skarżącego oraz interpretacji pojęcia tajemnicy przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, a w konsekwencji także dokładnego ustalenia informacji mających status tajemnicy przedsiębiorcy. Organ uchylił się tym samym od rozpoznania istoty sprawy, która sprowadzała się do ustalenia, które z informacji zawartych w umowach zastrzeżonych przez przedsiębiorcę faktycznie stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa i ze względu na ochronę wynikającą z art. 5 ust. 2 powołanej powyżej ustawy nie podlegają udostępnieniu.

Wskazane nieprawidłowości związane były z naruszeniem zasad postępowania administracyjnego wynikających z art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 Kpa. Skoro organ nie dokonał ustaleń co do wskazanych kwestii i nie przedstawił rozważań w tym zakresie w uzasadnieniu decyzji, zatem przedwcześnie podjął rozstrzygnięcie o odmowie udostępnienia informacji publicznej. Ponadto, badana decyzja nie odpowiada wymogom z art. 107 § 3 Kpa i nie realizuje zasady przekonywania ustalonej w art. 11 Kpa.

Nie bez znaczenia jest również fakt, iż jak wynika z odwołania w poprzednich latach wnioskowana informacja publiczna dotycząca tożsamyh faktów była udostępniana przez organ I instancji skarżącemu Stowarzyszeniu.

Niezależnie od powyższego zwrócić należy uwagę, iż nawet w przypadku przyjęcia że wnioskowana informacja nie jest objęta ograniczeniem określonym w art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, organ I instancji winien rozstrzygnąć czy żądane przez wnioskodawcę informacje w części stanowią informację "przetworzoną", czy też nie. Z kolei uznanie żądanych informacji za informację "przetworzoną", uzasadniałoby analizę tego, czy mamy do czynienia z sytuacją "szczególnie istotną dla interesu publicznego" i wówczas kwestia interesu publicznego musiałaby zostać przeanalizowana.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak na wstępie.

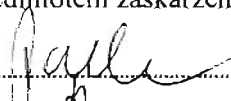
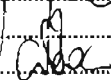
Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Na decyzję przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie. Skargę składa się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie, ul. M. Kajki 10/12, 10 – 457 Olsztyn, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia Stronie niniejszej decyzji. Skarga powinna odpowiadać wymogom przewidzianym przez art. 57 § 1 w związku z art. 46 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U z 2016 poz. 718 ze zm.), tzn. powinna zawierać oznaczenie sądu, imię, nazwisko lub nazwę skarżącego, oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby, a w razie ich braku – adres do doręczeń, wskazanie

zaskarżonej decyzji, oznaczenie organu, którego działania lub bezczynności skarga dotyczy, określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego; podpis osoby wnoszącej skargę, a w przypadku wniesienia jej przez pełnomocnika – jego podpis z załączeniem do skargi pełnomocnictwa. Do skargi należy dołączyć jej odpisy w ilości po jednym egzemplarzu dla każdej ze stron uczestniczących w postępowaniu administracyjnym oraz dla organu, którego decyzja jest przedmiotem zaskarżenia.

Przewodniczący: -

Członkowie: -

.....

.....

Otrzymują:

1. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów;
2. Wójt Gminy Stare Juchy (z aktami sprawy).

